

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 9Csp/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320202418
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8320202418.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v spore žalobcu: M. G., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXXX/, C., zastúp. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, ul. Janka Kráľa 5/A, Lučenec, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúp. Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín a adresou pracoviska Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47 234 679, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 4 186,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne od 21.7.2020 do zaplataenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd u r č u j e, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. Z. z 15.4.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

III. P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 23.7.2020 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby žalovaný bol zaviazaný uhradiť mu sumu 4 186,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne od 21.7.2020 do zaplataenia a zároveň, aby súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. Z. z 15.4.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov konania.

2. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.4.2015 uzatvoril s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. kúpnu zmluvu na kúpu osobného motorového vozidla za kúpnu cenu 10 646 eur. Časť kúpnej ceny vo výške 3 000 eur bola predávajúcemu uhradená v hotovosti pri podpise zmluvy a doplatok vo výške 7 646 eur mal byť uhradený prostredníctvom úveru na základe zmluvy uzatvorenej so žalovanou. Na splatenie úveru mal žalobca uhradiť 84 mesačných splátok vo výške 193,98 eur a tak mal celkovo žalovanému uhradiť sumu 16 294,32 eur.

3. Žalobca však uviedol, že zmluva neobsahuje niektoré z obligatórnych náležitostí v zmysle zák. č. 129/2010 a to uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, celkovú výšku spotrebiteľského úveru a ročnú percentuálnu mieru nákladov.

Poukázal na to, že kúpna zmluva a zmluva o úvere sú zmluvami vzájomne závislými a je nevyhnutné ich posudzovať ako jeden celok podľa § 52a ods. 2 OZ. Vznik zmluvy o úvere bol jednoznačne závislý od vzniku kúpnej zmluvy. Kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav žalobcu získať úver vo výške 7 646 eur ale úverová zmluva obsahuje výšku úveru 8 533 eur. Medzi stranami tak nedošlo k zhodnému prejavu vôle ohľadne celkovej výšky úveru, ktorú žalovaný svojvoľne zmenil tak, že ju navýšil na sumu 8 533 eur. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Sžo/61/2014 z 26.8.2015. Považoval za nekalú obchodnú praktiku to, že žalovaný so žalobcom nedohodol výšku úveru individuálne ale ju sám uviedol do zmluvy rozdielne od požiadavky žalobcu.

S tým súvisí aj nesprávne uvedená výška RPMN, lebo v zmluve je uvedená 23 % ale pri správnej výške úvere by mala byť len 27,64 %.

Žalobca tiež poukázal na to, že žalovaný pre uzatvorením úverovej zmluvy porušil ustanovenie § 7 zák. č. 129/2010 Z.z., lebo neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver.

Na základe hore uvedených skutočností žalobca uviedol, že predmetný úver sa má v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bezpoplatkový, lebo zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) a v zmluve je nesprávne uvedená RPMN.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že ju považuje za neopodstatnenú, nedôvodnú a žiada, aby bola zamietnutá. V prvom rade poukázal na to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď výšku požadovanú ako bezdôvodné obohatenie žiadnym spôsobom nepreukázal a listinné dôkazy nepredložil. Trval na tom, že nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na jeho strane, lebo neprijal plnenie, ktoré by bolo plnením bez právneho dôvodu, plnením, z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ani plnenie z nepoctivých zdrojov. Všetky platby od žalobcu prijal oprávnené a to na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. To znamená, že k bezdôvodnému obohateniu nemohlo prísť, lebo žalobca jednotlivé splátky plnil na základe úverovej zmluvy, ktorá je riadnym právnym dôvodom, nebola súdom vyhlásená za neplatnú a nedošlo ani k právnemu dôvodu, ktorý by odpadol. Len samotné posúdenie žalobcu o tom, že úverová zmluva má byť považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú bez ďalšieho nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia. K poskytnutej výške úveru žalovaný uviedol, že na základe faktúry vystavenej spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. vo výške 11 533 eur bol poskytnutý úver vo výške 8 533 eur ako doplatenie kúpnej ceny za motorové vozidlo a doplnky. Žalobca faktúru podpísal a podpísal aj protokol o prevzatí predmetu financovania. Nebolo povinnosťou žalovaného ako poskytovateľa úveru dopytovať sa dodatočne po doručení faktúry, či si žalobca chce naozaj kúpiť všetko, čo tam bolo uvedené. Po odpočítaní akontácie preto žalovaný poskytol úver vo výške 8 533 eur tak, ako to vyplýva z úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzatvorená na základe žiadosti žalobcu a žalovaný ju žiadnym spôsobom nevnucoval. Žalobca mal možnosť sa s jej obsahom oboznámiť a v prípade výhrad s ňou nemusel súhlasiť. Výšku poskytnutého úveru nebola určená jednostranne žalovaným, ale závisela od doručenej faktúry predajcu, ktorá bola žalobcom podpísaná a odsúhlasená. Z toho dôvodu žalovaný zastáva názor, že aj hodnota RPMN bola vypočítaná správne na základe vzorca uvedeného v prílohe zák. č. 129/2010 Z.z.

K skúmaniu bonity žalobcu žalovaný uviedol, že vychádzal z údajov poskytnutých samotným žalobcom o tom, že je dôchodcom, má čistú výšku príjmu 364 eur, je ženatý, príjem partnerky je 750 eur a mesačné náklady na domácnosť sú 100 eur. Keďže žalovaný je subjektom poskytujúcim tisícky úverov mesačne, má záujem na tom, aby možnosti klientov splácať úver boli dôkladne posudzovaná, lebo ide o ekonomický záujem žalovaného. Žalovaný nepochybil, keď tvrdenia žalobcu považoval za dostatočné vzhľadom na neexistenciu dôvodných pochybností o pravdivosti tvrdenia žalobcu. Zákon nestanovuje povinnosť preskúmania poskytnutých dát, avšak žalovaný to robí nad rámec svojich povinností. Napokon, ani v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. sa neupravuje spôsob, akým ma veriteľ posudzovať schopnosť klienta splácať úver, odkazuje sa len na odbornú starostlivosť.

K adrese veriteľa, na ktorej má klient možnosť uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť uviedol, že je uvedená priamo v texte úverovej zmluvy na strane 4 v časti bodu 10.13.

Doba trvania zmluvného vzťahu jasne vyplýva z úverovej zmluvy, konkrétne z časti 4 podmienky splácania úveru, kde je termín prvej splátky stanovený na deň 13.5.2015 a termín konečnej splatnosti

13.4.2022. Samotná doba trvania je určená ako 84 splátok a teda žalobca mal presné a jednoznačné informácie o dobe trvania úverovej zmluvy.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe vyjadril tak, že kúpna zmluva a úverová zmluva sú vzájomne závislé zmluvy v zmysle § 52a ods. 2 OZ. Žalovaný a predajca sú vzájomne spolupracujúce subjekty, keďže žalovaný splnomocnil predajcu na uzatvorenie úverovej zmluvy. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 5Sžo/21/2013 z 30.4.2014. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí dospel k záveru, že nejde o dva oddeliteľné spotrebiteľské vzťahy ale s ohľadom na úzku, logickú, nadväznú skutkovú súvislosť, ide stále o totožný spotrebiteľský vzťah.

Žalovaný splnomocnil predávajúceho na uzatvorenie úverovej zmluvy a zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Predávajúci musel mať vedomosť o tom, aké položky chce žalobca financovať z poskytnutého úveru a o ktoré nemá záujem. Nesprávne uvedený vstupný údaj o výške poskytnutého úveru má v konečnom dôsledku za následok aj nesprávne uvedenú náležitosť RPMN.

Žalobca trval na tom, že žalovaný nepreukázal, akým spôsobom preveroval bonitu žalobcu a neposkytol k tomu žiadne listinné dôkazy.

Poukázal tiež na to, že faktúra je len účtovným dokladom a nemôže tvoriť platnú súčasť spotrebiteľského kontraktu. Vzájomne prepojené nie sú faktúra a úverová zmluva, ale kúpna zmluva a úverová zmluva. Povinnosťou žalovaného bolo postupovať v súlade s odbornou starostlivosťou a rešpektovať prejavenu vôľu v kúpnej zmluve.

6. Žalovaný vo svojom ďalšom písomnom vyjadrení poukázal na to, že žalobca si stále nespĺnil dôkaznú povinnosť a výšku bezdôvodného obohatenia nepreukázal dokladmi o úhradách. Poukázal na to, že predmetom úverovej zmluvy bolo financovanie predmetu kúpy a to automobilu spolu s jeho súčasťami a príslušenstvom a všetkých účtovaných služieb. O rozsahu doplnkových služieb bol žalobca informovaný, boli uvedené vo faktúre a teda boli súčasťou kúpnej zmluvy. Ak žalobca s doplnkovými službami nesúhlasil, nemusel podpísať protokol o prevzatí motorového vozidla, v ktorom je uvedená celková suma a to 11 533 eur. Žalobcovi bol poskytnutý a naučovaný okrem motorového vozidla aj doplnkový zákaznícky servis, poistenie mechanických a elektronických porúch, čierne koberce do auta, pripoistenie totálnej škody zavinenej protistranou a krádeže a povinná výbava. Tieto služby boli so žalobcom dohodnuté a odsúhlasené. Žalovaný považuje výšku poskytnutého úveru za nepochybne podloženú dôkazmi a preto uvedenú v správnej výške. Na základe toho je aj hodnota RPMN vypočítaná správne s korektnými vstupnými údajmi. Znova žiadal podanú žalobcu zamietnuť ako nedôvodnú.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom jeho syna a oboznámil sa s listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, s kúpnu zmluvou, s listom žalovaného o počte uhradených splátok, s protokolom o prevzatí motorového vozidla, s vystavenou faktúrou a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Na základe predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal súd za preukázané, že ju uzatvorili žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník dňa 15.4.2015. Žalovaný bol pri uzatváraní zmluvy zastúpený spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. a predmetom poskytnutia úveru bolo financovanie kúpy motorového vozidla vrátane prípadných doplnkových služieb poskytnutých dodávateľom k tomuto vozidlu. Predmetom kúpy bolo vozidlo Audi A4 V. L. W. X.X H. E.. Žalobca ako klient žiadal veriteľa, aby mu bol úver poskytnutý formou preplatenia kúpnej ceny predmetu financovania na účet predajcu. Žalobca uhradil časť kúpnej ceny vo výške 3 000 eur a celková výška úveru bola 8 533 eur. Ročná úroková sadzba bola vo výške 20,920739 %, RPMN vo výške 23 %, celkové náklady spotrebiteľa 7 761,32 eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola vo výške 16 294,32 eur. Žalobca sa zaviazal úver splatiť 84 mesačnými splátkami vo výške 193,98 eur a konečná splatnosť úveru mala nastať 13.4.2022. Dátum prvej splátky bol 13.5.2015.

V rovnaký deň, t.j. 15.4.2015 uzatvoril žalobca aj kúpnu zmluvu a to s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s, Panónska cesta 39, Bratislava. Predmetom kúpy bolo motorové vozidlo značky Audi a kúpna cena bola dohodnutá vo výške 10 646 eur. Žalobca ako kupujúci uhradil časť kúpnej ceny v hotovosti a to výške 3 000 eur. Zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 7 646 eur mala byť predávajúcemu

zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere uzatvorenej medzi kupujúcim a obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s.

Predávajúci vystavil aj faktúru č. T., kde mimo kúpnej ceny za predaj motorového vozidla bola uvedená aj suma 271 eur za doplnkový zákaznicky servis, suma 15 eur za čierne koberce do auta, suma 353 eur za carlife garance, suma 200 eur za mini GAP a suma 48 eur za balíček povinnej výbavy. Spolu tak bola vystavená faktúra na celkovú sumu 11 533 eur. Bol vystavený aj protokol o prevzatí vozidla, ktorý žalobca podpísal a v ktorom je uvedená celková cena 11 533 eur.

Pri kúpe motorového vozidla žalobca deklaroval svoje majetkové pomery tak, že je dôchodca, má čistý mesačný príjem 364 eur, príjem manželky 750 eur a mesačné výdavky na domácnosť 100 eur. Nemá žiadne vyživovacie povinnosti.

Žalovaný v liste z 8.7.2020 adresovanom žalobcovi uviedol, že potvrdzuje, že k uvedenému dňu prijal 61 mesačných splátok.

9. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že si spolu so synom išiel dňa 15.4.2015 kúpiť motorové vozidlo do Košíc AUTO CENTRUM AAA AUTO Košice. Vybrali motorové vozidlo, ktorého kúpna cena bola zhruba 10 000 eur. Papiere potrebné ku kúpe vozidla a k úveru vypisovala pani, zamestnankyňa predávajúceho bez účasti žalobcu. Žalobca uhradil akontáciu vo výške 3 000 eur a zvyšok mal byť zaplatený formou úveru, o ktorý požiadal. Úver mala poskytnúť spoločnosť Home Credit Slovakia. Pracovníčke povedal, že chce úver len na to, aby doplatil kúpnu cenu za auto. Po dosť dlhej dobe, zrejme už aj po pracovnej dobe ho pracovníčka zavolała do vnútra, nič mu nevysvetľovala, ani neukazovala, len povedala, kde má príslušné papiere podpísať. Žalobca jej jednoznačne povedal, že chce úver len na doplatenie kúpnej ceny za motorové vozidlo a žiadne iné služby si neobjednal. Preto, keď mu ukázala príslušné papiere, podpísal ich na určenom mieste, lebo príslušnej pracovníčke dôveroval v tom, že mu úver bude poskytnutý v takej výške, ako sa dohodli. Vôbec si nevšimol, že je uvedená iná výška úveru než bola výška doplatku za cenu motorového vozidla. Pred súdom sa vyjadril tak, že jednoznačne nechcel vyšší úver než ten, ktorý by pokryl zvyšok kúpnej ceny a nechcel ani žiadne iné služby a príslušenstvo. Pracovníčka, ktorá mu ukázala, kde má papiere podpísať, mu nič nevysvetlila, nič s ním nekonzultovala, ani mu nevysvetlila podmienky poskytnutého úveru. Už vôbec mu nepovedala, že úver mu bol poskytnutý vo vyššej sume než o akú žiadal. Pokiaľ sú vo faktúre uvedené nejaké doplnkové služby, tak žalobca uviedol, že o ničom takom nevie, nič z toho nechcel, ani si neobjednal a prvýkrát sa o tom dozvedel až na súde. Nevedel uviesť presne akú sumu žalovanému už uhradil, ale keď sa dozvedel, že úver má preplatiť, tak ho prestal splácať. Uviedol, že v lete minulého roku sa od známeho dozvedel, že úver mu bol poskytnutý vo vyššej výške než chcel a že ho už preplatil. Preto ho prestal splácať, obrátil sa na advokáta a podal žalobu na súd.

10. Syn žalobcu A. G.V. vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že bol spolu s otcom kúpiť dňa 15.4.2015 motorové vozidlo. Keď si motorové vozidlo vybrali, všetky podklady pre jeho kúpu dával jeho otec, ktorý bol kupujúci. Príslušná pracovníčka od neho doklady zobrala a nechala ich čakať, kým budú vyhotovené papiere. Následne jeho otcovi len ukázala, kde ich má podpísať a uviedla k akému dátumu je splatnosť splátok a aká je výška splátky. Žiadne iné okolnosti nevysvetľovala, ani sa na nič nepýtala. Nedala otcovi ani možnosť, aby si predložené listiny prečítal a s ich obsahom sa oboznámil. Len ukazovala políčka, kde to má podpísať. Nepočul nič o tom, aby pracovníčka uviedla, že sa úver poskytuje aj na niečo iné než kúpa auta. Svedok uviedol, že nevie, čo sú doplnkové služby.

11. Na pojednávaní dňa 1.6.2021 zástupca žalovaného vzniesol námietku premlčania domnelého uplatneného nároku a tiež sa bránil nedostatkom vecnej pasívnej legitímácie žalovaného. Žalobca nepreukázal, že uplatnený nárok prvotne uplatnil voči dodávateľovi služby, čo bola spoločnosť, ktorá predávala auto.

12. Právny zástupca žalobcu k tomu uviedol, že samotný žalovaný v liste adresovanom žalobcovi deklaroval, že eviduje od neho úhradu 61 mesačných splátok. Vo finančnom vyjadrení to je suma 11 832,78 eur. Vzhľadom na výšku úveru, ktorá mala byť len v doplatení kúpnej ceny, t.j. 7 646 eur je rozdiel vo výške 4 186,78 eur a v takej výške sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Žalovaný mal možnosť predložiť súdu výpis úhrady jednotlivých splátok a tak poprieť skutkové tvrdenia žalobcu o výške bezdôvodného obohatenia. Vznesená námietka premlčania je irelevantná, pretože premlčacia

doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začína plynúť až momentom rozhodnutia súdu o určení, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková. Aj namietaný nedostatok vecnej pasívnej legitímácie žalovaného je neopodstatnený, pretože celé plnenie zo strany žalobcu bolo poukazované len na účet žalovaného. Žalovaný prijal plnenia, na ktoré nemal nárok a teda došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na základe plnenia v rozpore so zákonom.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že celá obchodná schéma žalovaného a predajcu bola vystavaná na nekalej obchodnej praktike, ktorá spočívala v tom, že poskytnutie úveru bolo podmienené akceptovaním doplnkových sekundárnych produktov, bez ktorých by úver vôbec nebol poskytnutý. Žiaden z doplnkových produktov nesledoval hospodársky prospech žalobcu, ale bol pripočítaný k istine úveru len s cieľom navýšiť istinu a tak profitovať z vyššej splatenej sumy.

Na základe popierania výšky žiadaného bezdôvodného obohatenia súd uložil žalovanému povinnosť predložiť prehľad o zaplatených splátkach, ale žalovaný si túto povinnosť do rozhodnutia súdu nesplnil.

13. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného (ďalej len Obchodný zákonník alebo ObZ) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 2 ObZ ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvárania zmluvy (ďalej len „Zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 15 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

Podľa § 15 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok,

a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo

b) veriteľom je tretia osoba a

1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo

2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvárania zmlúv (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 8 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmy z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

17. Podľa § 3 ods. 1. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne

dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

18. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

19. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

20. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

21. Podľa § 295 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len ako „CSP“) súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

22. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné.

23. Aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú

zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

24. Na pojednávaní dňa 1.6.2021 právny zástupca žalovaného vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, avšak neuviedol, na základe akých skutočností by nárok mal byť premlčaný, ani to, či by mal byť premlčaný celý nárok alebo len jeho časť. Zároveň tvrdil, že žalovaný nie je vo veci pasívne legitimovaný na základe ust. § 15 ods. 4 zák. o spotrebiteľských úveroch.

Pred tým, než súd mohol rozhodnúť o priznaní či nepriznaní nároku na bezdôvodné obohatenie musel skúmať, či tento nárok nie je premlčaný.

Pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojročná premlčacia lehota odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil a objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení.

Za rozhodujúce pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pri tom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nie len predpokladaná vedomosť oprávneného (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2004, 1Cdo/67/2011 ale aj ďalších).

Aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1Co/109/2019 uviedol, že zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slova „vedieť, mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil. Rovnaký záver vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/138/2018 a rozhodnutia sp. zn. 21Co/108/2018.

V konkrétnom prípade by to znamenalo, že žalobca sa dozvedel o preplácaní úveru niekedy v lete roku 2020 tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi pred súdom dňa 20.9.2021. Odôvodnil to tým, že jednému svojmu známemu ukázal zmluvu a ten ho upozornil na to, že je tam vyšší úver než o aký požiadal. Obrátil sa na právnik a zhruba do mesiaca bola podaná žaloba na súd. Žalobca bola podaná dňa 23.7.2020. Podľa vyjadrenia žalobcu zhruba mesiac predtým začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie bezdôvodného obohatenia, lebo vtedy sa dozvedel, že k bezdôvodnému obohateniu došlo. Nárok žalobcu nie je teda premlčaný.

Ak by súd aj pripustil možnosť, že k bezdôvodnému obohateniu by došlo v momente, kedy žalobca realizoval splátky nad poskytnutú sumu úveru (ak by bol úver považovaný za bezúročný a bezpoplatkový), tak uplatnený nárok by rovnako nebol premlčaný. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že mal záujem o úver vo výške 7 646 eur a mesační splátky boli vo výške 193,98 eur. To znamená, že by mal zaplatiť 39,4 splátok. Prvá splátka bola dohodnutá na deň 13.5.2015 a pri nastavených splátkach by úver vo výške 7 646 eur mal zaplatiť v priebehu 3,3 kalendárneho roka, t.j. do 13.9.2018. Od nasledujúceho mesiaca, t.j. od októbra 2018 došlo k preplácaniu úveru a vtedy začala plynúť objektívna premlčacia lehota. Ak by súd pripustil možnosť, že začala plynúť aj subjektívna dvojročná premlčacia lehota, žaloba by bola podaná včas, lebo k podaniu žaloby došlo 23.7.2020. To znamená, že súd konštatuje, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný.

K argumentácii žalovaného o nedostatku jeho vecnej pasívnej legitimácie v spore súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom žaloby je vydanie bezdôvodného obohatenia. V zmysle ust. § 451 ods. 1 OZ musí obohatenie vydať ten, kto sa na úkor iného obohatil. Žalovaný nepoprel, že žalobca uhradil jednotlivé splátky na jeho účet a dokonca vydal potvrdenie o tom, že žalobca mu zaplatil 61 splátok. To znamená, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil, ak

prijal plnenie nad rámec poskytnutého úveru. Súd preto považoval obranu žalovaného o nedostatku jeho vecnej pasívnej legitímácie v danom konaní za neopodstatnenú.

25. Pre posúdenie uplatneného nároku bolo potrebné zistiť, či úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase jej uzatvorenia a ak nie, či je potrebné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Ak áno, následne bolo potrebné posúdiť, či na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu a v akej výške.

Keďže žalobca namietal, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. a to podľa písmena c) výslovné uvedenie adresy, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, podľa písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa písm. g) celkovú výšku spotrebiteľského úveru a podľa písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov, súd podrobil uzatvoreniu úverovú zmluvu kontrole v zmysle hore citovaného ust. zák. č. 129/2010 Z.z.

Predložením príslušnej zmluvy mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 15.4.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo financovanie kúpy motorového vozidla a teda išlo o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z.

V zmysle § 9 ods. 2 písm. c) tohto zákona mala zmluva obsahovať aj adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V bode 10.13 zmluvy je uvedené, že klient je oprávnený uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť na adrese sídla veriteľa uvedenej v záhlaví úverovej zmluvy. Zároveň je tam uvedené, že podmienky a postup pre uplatnenie sťažností, reklamácií a ostatných podaní klientov sú uvedené v reklamačnom poriadku spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Podľa názoru súdu je takto vymedzené označenie veriteľa vrátane jeho adresy, na ktorej možno uplatniť sťažnosť alebo reklamáciu za dostatočné. Podľa bodu 10.13 zmluvy možno uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť na adrese sídla veriteľa uvedenej v záhlaví, kde v bode 1 zmluvy je uvedené, že zmluvnou stranou - veriteľom je spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. a sú tam všetky jej identifikačné údaje vrátane telefónneho čísla, e-mailovej adresy a čísla účtu. Súd má za to, že príslušná úverová zmluva obsahuje adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

Podľa ust. § 9 ods. 2 cit. zák. písm. f) má zmluva obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Po oboznámení sa s obsahom príslušnej zmluvy mal súd za preukázané, že tento údaj v nej absentuje. Doba trvania zmluvy nie je uvedená vôbec, je uvedený len termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a to 13.4.2022. takéto vymedzenie je pre spotrebiteľa nejasné, nie je možné určiť časovú viazanosť zmluvných strán, pretože doba trvania zmluvy musí byť uvedená presne, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností jednoznačné ako dlho sa má záväzok medzi zmluvnými stranami plniť (obdobne rozhodol Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 17CoCsp/7/2020 z 11.6.2020). Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zák. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú alebo na dobu určitú a v tom prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. Zmyslom ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, pričom dotknuté ustanovenie rozlišuje pojem doba trvania zmluvy a pojem termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Stanovenie obligatórnej náležitosti zmluvy znamená presné a jasné vymedzenie obsahovej informácie, nie nutnosť spotrebiteľa dovodzovať takýto údaj pred podpisom zmluvy. Poskytovateľ úveru, ktorý je autorom formulárovej zmluvy v čase uzatvárania zmluvy, nepochybne pozná každú jednotlivú jej obsahovú náležitosť a teda aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tento povinný údaj nemôže nahradiť ani údaj o počte splátok, ktorý nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a už vôbec nie s dobou trvania zmluvy. Obdobne rozhodol Krajský súd v Prešove v konaniach sp. zn. 13Co/34/2019 z 24.4.2019 a 23Co/130/2017 z 18.1.2018. V zmluve je uvedený iba termín konečnej splatnosti úveru a to uvedením príslušného dňa, mesiaca a roka. V zmluve však úplne absentuje údaj o dobe trvania zmluvy.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 OZ, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Súd preto musí konštatovať, že tento povinný údaj v zmluve absentuje a doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. nie je uvedená.

Žalobca tiež namietal, že zmluva neobsahuje údaj podľa písm. g) § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. a to celkovú výšku úveru. Výška úveru je síce v zmluve uvedená ako suma 8 533 eur avšak žalobca mal záujem len o poskytnutie úveru vo výške 7 646 eur.

Po vykonanom dokazovaní súd má za preukázané, že výška úveru, ktorá je uvedená v príslušnej úverovej zmluve nezodpovedá dohode zmluvných strán, pretože žalobca mal záujem o poskytnutie úveru len vo výške rozdielu medzi kúpnu cenou motorového vozidla a zaplatenou akontáciou. V danom prípade je to suma 7 646 eur. Žalovaný teda v úverovej zmluve uviedol nesprávny údaj výšky poskytnutého úveru bez konsenzu zmluvných strán.

Žalobca tiež namietal, že zmluva obsahuje nesprávnu percentuálnu mieru nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. Podľa uvedeného ust., zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Konkrétna zmluva obsahuje údaj RPMN: 23 %, údaj o priemernej hodnote RPMN 12,31 %, údaj o ročnej úrokovej sadzbe 20,920739 %, celkové náklady spotrebiteľa 7 761,32 eur, celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom 16 294,32 eur, odplatu 20,920739 %, konečnú splatnosť úveru, dátum prvej mesačnej splátky, výšku mesačnej splátky 193,98 eur a počet splátok 84.

Je potrebné uviesť, že údaj o RPMN je jeden z najdôležitejších údajov spotrebiteľskej zmluvy, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet a teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Je zrejmé, že žalovaný pri výpočte RPMN a uvedení jeho výšky nepostupoval správne, pretože do príslušného vzorca pre výpočet RPMN dosadil nesprávne údaje. Tak, ako už bolo konštatované vyššie, žalobca nemal záujem o úver vo výške 8 533 eur tak, ako to uviedol žalovaný v zmluve ale len o úver vo výške 7 646 eur. Teda aj celkové parametre pre výpočet konkrétnej RPMN v zmluve 23 % sú nesprávne a pri nesprávnej výške RPMN je možno konštatovať, že tento údaj v zmluve absentuje.

26. Po hore uvedenom posúdení obsahu príslušnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí súd konštatovať, že príslušný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch, lebo príslušná zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), g) a k).

Keďže už týmto posúdením mal súd za preukázané, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú, neskúmal ďalej akým spôsobom žalovaný preveroval schopnosť žalobcu splácať poskytnutý úver postupom podľa § 7 zák. č. 129/2010 Z.z.

V zmysle § 11 ods. 2 cit. zák., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopností spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa názoru súdu nejde o hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 cit. zák. zo strany žalovaného, lebo žalovaný vychádzal z údajov poskytnutých žalovaným a mal preukázané údaje o jeho príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave. Ak by súd aj posúdil, že žalovaný hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 cit. zák., malo by to za následok, že úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Tento záver však vyplýva už z posúdenia samotnej úverovej zmluvy, kde chýbajú také podstatné náležitosti, ktoré ju robia bezúročnou a bezpoplatkovou.

Preto súd podanej žalobe vyhovel v časti určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. Z. z 15.4.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

27. Keďže súd posúdil príslušnú úverovú zmluvu ako bezúročnú a bezpoplatkovú bolo potrebné zistiť, či zo strany žalobcu nedošlo k zaplateniu vyššej sumy než mu bola poskytnutá a teda, či na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu a v akej výške.

28. O plnenie bez právneho dôvodu ide tam, kde pôvodný dôvod od samého začiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol. Neexistencia právneho dôvodu od začiatku znamená, že vôbec nenastala právna skutočnosť, ktorá by mala za následok vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého by bola povinnosť a zároveň právo na poskytnuté plnenie. V prípade takéhoto plnenia získava majetkovú hodnotu ten, kto plnenie prijíma bez právneho dôvodu. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať tomu, na úkor koho ho získal (rozsudok NS SR 3Cdo/52/2005).

Ako už bolo konštatované, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere tak, ako to vyplýva z ust. § 15 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhodne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

Je nepochybne preukázané, že žalobca uzatvoril so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. kúpnu zmluvu na kúpu motorového vozidla za kúpnu cenu 10 646 eur. Zaplatil akontáciu vo výške 3 000 eur a na zvyšok kúpnej ceny mal záujem uzatvoriť úverovú zmluvu so žalovaným, ktorý pri uzatváraní tejto zmluvy bol zastúpený predávajúcim, t.z. spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. Napriek tomu, že v kúpnej zmluve bola hodnota motorového vozidla určená sumou 10 646 eur a po zaplatení akontácie vo výške 3 000 eur mal byť poskytnutý úver na zaplatenie zvyšnej časti kúpnej ceny vo výške 7 646 eur, podľa obsahu úverovej zmluvy bol tento úver poskytnutý v celkovej výške 8 533 eur.

Z výpovede žalobcu jednoznačne vyplynulo, že nemal záujem o úver vo vyššej hodnote než bol rozdiel v kúpnej cene a zaplatenej akontácii. Tiež z jeho výpovede vyplynulo, že nevie, čo sú doplnkové služby uvedené vo faktúre, ktorú predávajúci vystavil a o tieto služby nemal vôbec záujem. Napriek jeho nesúhlasu žalovaný navýšil úver o celkovú sumu 887 eur. Hoci poskytnutie úveru zo strany žalovaného bolo podmienené kúpou motorového vozidla a teda viazané na jeho cenu, žalovaný to nerešpektoval a úver svojvoľne navýšil o sumu 887 eur. Žalobca jednoznačne vo svojej výpovedi uviedol, že ani nevie, čo sú doplnkové služby uvedené vo faktúre a pokiaľ ide o čierne koberce do auta, tieto vôbec nedostal, hoci sú vo faktúre uvedené v hodnote 15 eur. Súd preto považoval postup žalovaného pri navýšení úveru o čiastku, o ktorú žalobca ani nemal záujem za nekalú obchodnú praktiku. Žalobcovi bol vnútený produkt, o ktorý nemal záujem a to konaním žalovaného, keď do úverovej zmluvy uviedol výšku úveru tak, že s ňou žalobcu neoboznámil. Žalobca bol presvedčený o tom, že mu bude poskytnutý úver vo výške 7 646 eur a preto podpísal vopred pripravenú formulárovú zmluvu, do ktorej žalovaný svojvoľne uviedol vyššiu výšku úveru. Keďže súd posúdil úver za bezúročný a bezpoplatkový, dospel k rozhodnutiu, že žalobca mal žalovanému uhradiť len sumu 7 646 eur (rozdiel medzi kúpnu cenou motorového vozidla 10 646 eur a zaplatenou akontáciou 3 000 eur). Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že žalovanému uhradil celkovo 61 splátok po 193,98 eur, teda uhradil sumu 11 832,76 eur. Žalovaný túto skutočnosť namietal, ale ani na výzvu súdu nepredložil prehľad úhrad splátok zo strany žalobcu. Naopak, žalobca preukázal, že žalovaný mu vydal písomné potvrdenie o tom, že ku dňu vydania potvrdenia mu žalobca uhradil 61 splátok. Teda súd mal za preukázané, že zo strany žalobcu bolo žalovanému poskytnuté plnenie v celkovej výške 11 832,78 eur na zaplatenie úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej 15.4.2015. Keďže tento úver mal byť zaplatený bez úrokov a poplatkov len vo výške 7 646 eur, súd konštatoval, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 4 186,78 eur. Preto žalobe aj v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného túto sumu žalobcovi uhradiť spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne od 21.7.2020 do zaplatenia. Žalobca preukázal, že písomne listom z 14.7.2020 vyzval žalovaného na dobrovoľné zaplatenie sumy 4 186,78 eur v zmysle ust. § 451 a nasl. OZ a to v lehote do 20.7.2020. Predložil aj doklad o tom, že uvedená výzva bola žalovanému doručená dňa 14.7.2020. Keďže žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval, dňom

21.7.2020 sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 517 ods. 2 OZ. Výška úroku je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a to o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V danom prípade je to 5 % ročne.

29. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom prípade bol žalobca úspešný v celom rozsahu a preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu s tým, že v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP o samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.